

[Tinning]

en dynamisk landbrugspolitik er der jo også noget af den, der bliver kaldt. Stort set diskuterer man frem og tilbage kroner og øre og finansieringsproblemer og sådan noget. Det er selvfølgelig vigtigt, og det er afgørende, men det har ikke noget som helst at gøre med det, der kunne kaldes en helhedslandbrugspolitik eller en landbrugspolitik, der omfattede landbruget som sådant.

Jeg vil derfor godt starte et sted, hvor kun enkelte tidligere ordførere har været, og så selvfølgelig senere komme med nogle kommentarer dels til de foreliggende beslutningsforslag, dels til, hvad vi i øvrigt mener man kunne gøre ved tingene.

Det er jo faktisk sådan, at sådan som det danske landbrug kører i dag, sker der hele tiden en forringelse af jordens frugtbarhed. Det er også sådan, at med det landbrug, vi har i dag, har vi et energiforbrug, som ligger unødvendig højt. Vi ved, at man kunne bruge mindre kunstgødning, end man gør, f. eks. ved at bruge flere bælgplanter i produktionen. Vi ved, at man kunne bruge færre sprøjtemidler, end man gør, ved at bruge nogle mere modstandsdygtige sorter. Vi ved, at man kunne bruge noget mindre medicin, end man gør, f. eks. ved at bruge nogle andre staldsystemer. Så kan man sige, som ordføreren for centrum-demokraterne var inde på, at det er svært som landmand at se sine kreditorer i øjnene, hvis man ikke har udnyttet alle muligheder, men det dybt ulykkelige ved dette er jo, at det ikke er et spørgsmål om den enkelte landmands moral. Var det bare det, så tingene betydelig bedre ud, end de gør i dag. Det er ikke et spørgsmål om, at den enkelte går og småsnyder, men det er et spørgsmål om, at hvis man vil drive landbrug eller noget som helst andet under kapitalismen, så havner man i hensynet til effektiviteten, merproduktionen osv., og så må man sætte hensynet til naturgrundlaget, til jorden, til dyrene osv., ikke i anden række, heller ikke i tredje række, men tidligst i tolvte række.

Det er også sådan, og det er der ikke noget specielt nyt i, at hver gang vi øger den danske svineproduktion, bliver der mindre mad til resten af verden. Det lyder ganske paradoksalt og er det for så vidt også, men problemet er jo, at vi for at udvikle svineproduktionen er nødt til at benytte nogle produktionsformer, som betyder, at svinene

æder noget planteprotein, som lige så godt kunne bruges til menneskeføde og stort set kun vender tilbage med omkring en tiendedel som kødprotein i svinekødet. Det er selvfølgelig ikke noget, VS har hittet på, det har man vidst utroligt længe, men hvad kan man gøre ved det? Så længe man accepterer, at det handler om at styrke de danske landmænds konkurrenceevne i forhold til resten af EFs landmænd, går man i stå. Derfor kan vi også i dag høre landbrugspolitiske ordførere stå og sige, at vi må styrke den animalske produktion, og det betyder selvfølgelig udvide svineproduktionen.

Hvis vi prøver at se det danske landbrug i en global sammenhæng – og det var da, havde jeg nær sagt, det mindste, man kunne forvente af folk, der har sæde i dette høje ting – hvis vi prøver at kigge en lille smule ud over grænsen, en lille smule ud over EF, vil man se, at den forøgelse af den danske svineproduktion, som foregår nu, betyder mindre mad i verden som sådan. Det er ikke noget, man bare kan lade være med at diskutere, hvis dette stadig væk skal foregive at være en landbrugsdebat og ikke en debat om kroner og øre og om, hvem der kom først, og hvem der vil give mest.

Så er der selvfølgelig hele problemet med EF, og det er utrolig vanskeligt. Vi har en medansvarsafgift, vi har tilskud til at pande malkekøer ned – tilskud til slagting hedder det formentlig – vi har prisfastsættelser i EF, vi har et moderniseringsdirektiv, og vi har et ophørsdirektiv og en hel masse i den stil, som lægger nogle meget snævre rammer for, hvad man overhovedet kan foretage sig, hvis man ville forsøge at udvikle noget, man kunne kalde en dansk eller en national landbrugspolitik med et andet sigte.

Jeg vil da godt sige, at når jeg er startet med disse principielle bemærkninger, er det selvfølgelig ikke, fordi vi er uenige i, at der må gøres noget i dag. Det er rigtigt, som også SFs landbrugspolitiske ordfører var inde på, at det ikke er landbruget i al almindelighed, der er i krise, det er bestemte dele af landbruget. Og det er da også rigtigt, at det er nødvendigt her og nu at gøre noget, dels fordi der vil ske en voldsom stigning i arbejdsløsheden, hvis vi ikke gør noget, dels fordi enhver må have ret til et arbejde, som man kan leve af. Og det er faktisk muligt, ikke i dette ting, det ved jeg godt, men det er